

[Miljøministeren]

farve- og aromastoffer, men man må være opmærksom på, at dette i stort omfang allerede er tilfældet i praksis i dag.

Undersøgelsen, der er foretaget af statens levnedsmiddelinstitut, er ledsaget af en skitse til, hvorledes et forbud mod anvendelse af farve- og aromastoffer i givet fald kan gennemføres. Skitsen omfatter konsummælksprodukter og mælkekonserves, ost og osteprodukter, fedtstoffer og fedtstofprodukter (herunder smør og margarine), kød og kødvarer, fisk og fiskevarer, æg og ægprodukter, korn- og stivelsesprodukter, frugt- og grøntprodukter og levnedsmidler til børn.

I skitsen til regulering lægges der op til, at forbuddet gennemføres i en bekendtgørelse, men at man tillader anvendelsen af aromastoffer i margarine, diætmarginer og minarine, hvis disse forud er anmeldt til og accepteret af statens levnedsmiddelinstitut. Ligeledes skitseres en ordning, hvorefter anmeldt røgaroma kan anvendes til ost, fisk og fiskevarer samt kød og kødvarer.

Der er i dag regulering af farvestoffer via positivlisten og en begrænsning af anvendelsen af aromastoffer i nogle få levnedsmidler. Hertil kommer, at der i en række basislevnedsmidler faktisk ikke anvendes farve- og aromastoffer, selv om dette ville være lovligt.

Den skitserede friholdelse af visse basislevnedsmidler for farve- og aromastoffer vil derfor i praksis kun få betydning for margarine, visse oste, et antal kødvarer (charcuterivarer), en del fiskevarer, nogle få korn- og stivelsesprodukter og enkelte af de levnedsmidler, der er beregnede til børn.

Mens forbrugerorganisationerne har været positivt indstillet over for skitsen til en eventuel friholdelse, er erhvervsorganisationerne gået stærkt imod regler om friholdelse under henvisning til, at disse vil kunne skade dansk eksport og hindre produktudvikling. Organisationerne begrundet deres modstand imod friholdelsen med følgende argumentation:

De grupper, i hvilke farve- og aromastoffer anvendes, er generelt set genstand for en stor eksport. I den internationale handel benyttes ofte eksportcertifikater, der attesterer, at produkterne lovligt kan forhandles i det land, de hidrører fra. Danmark kan ikke ensidigt ændre formuleringen af eksportcertifikaterne, idet disse er udformet efter importlandets ønsker.

Erhvervsorganisationerne frygter også, at gennemførelse af friholdelse for aromastoffer i visse basislevnedsmidler vil skabe konkurrenceforvridning. Man har i dag ikke analysemetoder til at kontrollere en friholdelse for aromastoffer. En eventuel kontrol vil for danskproducerede varer derfor skulle ske ved kontrolbesøg på den enkelte virksomhed, hvorunder der bl.a. foretages en gennemgang af varelagre og en overvågning af produktionen. For importerede levnedsmidler må kontrollen imidlertid koncentreres om en certifikatordning, hvor det påhviler importøren ved et certifikat fra eksportlandet at godtgøre, at varen er uden aromastoffer. En sådan importkontrol vil ikke være lige så sikker som en kontrol, der gennemføres på produktionsstedet.

Hensynet til de eksport- og konkurrence-mæssige problemer, som en tvungen friholdelse for farve- og aromastoffer kan påføre dansk levnedsmiddelindustri, må veje tungt. Når hertil kommer, at ønsket om friholdelse mere er holdningsmæssigt end sundhedsmæssigt begrundet, må man nok motivere erhvervslivet for at producere varer, der er fri for farve- og aromastoffer, fremfor at regulere.

III. Varestandarder

De eksportmæssige problemer, der er forbundet med en friholdelse, er behandlet på en særlig måde for så vidt angår kødvarer.

Her har statens levnedsmiddelinstitut undersøgt muligheden for at gennemføre varestandarder.

I skitsen til en regulering er der opstillet forbeholdte varebetegnelser for en række af de pålægsgvarer, som der omsættes særlig meget af i Danmark, såsom kødpølse, spegepølse, bacon og hamburgerryg. For disse varer er der i skitsen stillet krav til, hvordan de skal være sammensat, og om, at de skal være friholdt for farve- og aromastoffer. Dog tillades anvendelse af røgaroma, som er anmeldt til og accepteret af statens levnedsmiddelinstitut. For at undgå at skabe problemer for eksporten er der anvendt typiske danske varebetegnelser, hvorimod varebetegnelsen »salamis«, der også anvendes for eksportvarer, ikke er anført som en forbeholdt varebetegnelse. Dåsepølser er ligeledes holdt uden for varestandardordningen.